

[Bernhard Baunsgaard]

Jeg må sige, at der er ingen logik og ingen sammenhæng i, at man ikke vil tage tålsomhed og tolerance over for homoseksuelle med i det signal, der gives fra Folketinget og lovgivningsmagten. Så må man gå imod hele lovforslaget; ellers er der ikke logik og sammenhæng i éns holdning.

Jeg anbefaler meget stærkt, at man stemmer for det signal, der gives befolkningen. Vi ønsker herindefra, at man skal vise tolerance og tålsomhed også over for homoseksuelle. De har samme ret som alle andre til at være i dette samfund.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg vil gerne sige tak til fru Ebba Strange for den præcisering, hun kommer med, og som jeg håber er på hele flertallets vegne. Der bliver ikke tale om at tage det ene område efter det andet og udvide denne lov, men man lægger vægt på, at hvis der skal være en sådan lov, og det er jeg enig med fru Ebba Strange i, så er det klart, at den først og fremmest må beskytte bøsser og lesbiske.

Det, vi altså er grundlæggende i tvivl om, er, om der overhovedet skal være en sådan lov, om det er den rigtige måde at bekæmpe racismen på. Og det giver sig udtryk i, at vi undlader at stemme.

Det er en enormt vanskelig sag, og jeg tror i virkeligheden ikke, at fru Ebba Strange og jeg i intentionen er uenige om, hvad det er for et sigte, vi kæmper for. Der er blot nogle vægtninger mellem forskellige hensyn, som giver anledning til en lidt forskellig stemmeafgivning.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Den tolerance og den tålsomhed, hr. Bernhard Baunsgaard omtalte, er vi enige om. Der er ikke noget i regeringspartierne eller regeringens udtalelser, der på noget punkt fraviger dette, at vi tager afstand fra diskrimination. Det må være således, at det er en tilkendegivelse, der – tror jeg – kan komme til enhver tid fra Folketinget, at vi må tage afstand fra det, der virker diskriminerende, nedsættende ytringer over for andre, der enten har en anden opfattelse eller afviger fra det, der er det sædvanlige – om man vil: det normale.

Det er slet ikke det, der er til diskussion, men når et flertal her udvider strafbarheden af ytringer og udbredelse af ytringer, ved vi – det er fastslået i retspraksis – at sådanne bestemmelser vil kunne få hæmmende indflydelse på massemediernes muligheder for at formidle synspunkter om behandlingen af sådanne mindretal. Det kan ikke komme som en overraskelse for nogen. Det centrale i den bestemmelse, vi har i straffeloven, og som vedrører racediskrimination, og dermed det centrale i den udvidelse, der nu bliver tale om for andre gruppers vedkommende, er, at man kriminaliserer sådanne udtalelser, når de fremsættes med henblik på udbredelse i videre kredse. Derfor skal vi selvfølgelig alle sammen være klar over, hvad vi gør.

Vi foretager noget med denne straffebestemmelse, der begrænser ytringsfriheden, og vi gør det på et tidspunkt, hvor vi ved, at en bestemmelse af den art medvirker til at fremkalde straffesager imod de personer inden for medierne, der foretager denne udbredelse. Det er det, der bevirker, at vi ikke kan stemme for en udvidelse af den lovgivning, vi har i forvejen. Og så skal man ikke bagefter komme og sige: nu er vi betænkelige ved, at der kommer den ene eller den anden dom, der begrænser ytringsfriheden – for det er det, Folketinget er i gang med nu på et nyt område – foruden at sige det andet: at det gør vi altså.

Så kan man have det standpunkt – og jeg respekterer det – hr. Torben Lund gav udtryk for: at det er vigtigere, at man gennemfører bestemmelsen, selv om det får den virkning, jeg omtalte. Jeg respekterer da også, at man vil gøre dette, men jeg er nødsaget til at sige, at så skal man også fuldt ud være klar over, hvad det er, man gør, og det kan ikke hjælpe, at nogen klynker bagefter, hvis eller når der kommer sager imod dem, der foretager udbredelsen, og det er jo gennemgående dagbladene, tv og radio, der foretager dette.

Det er altså det, der er grunden til, at jeg på regeringens vegne må anbefale ikke at stemme for dette lovforslag, som det indstilles her.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Frisindet og ytringsfriheden har først betydning, når vi kæmper for at bevare den, i